

TURCZI ISTVÁN

Jó név s erény

(Palócföldelt vers)

*Madách Imre drámatöredékének
olvasása közben azoknak, akik
tudják, hogy nem nekik*

Kezdeni újra, rákezdeni, bekezdeni,
Ki-nem-kezdeni, csak kezdegetni,
Kezdetnek nem rossz.

Értetni újra, ha megszakad az áhitat,
Tú fokán át értekezni jobb híján a jóról,
Ha birtokon belül vagy.

Megtérni újra a házba, az egybe, a fénybe,
Visszaragyogni e létre, s a mélyben örülni
Földtől a földig rétegesen.

Sejteni újra, amint szert tartanak a szobrok,
S ejteni közönnyé kövült kínjukat:
A haláltalan ornamentikát.

Érezni újra. Ajkad keskenyre szorítja a vágy.
Felsorakoznak álom-katonáid, fel! Vigyázz!
Vállról indítható támadás...

Menetelni újra elsők közt is egyenlőtlen,
Rutinból kidőlni, míg egy másan tapos a sok
Megélhetési lírikus.

Üzenni újra, maradt-e dics, foszlány,
Gőgös kamrái a szívnek kinyitódnak-e még,
Ha jó név hív s erény.

Sorszámukvesztett bolyongások közt
Ithaka etikája ha vonz: előre!
Még pereg a werk.